

Mnogi domeni ljudske aktivnosti prožeti su danas etičkim pitanjima.¹ To je slučaj, između ostalog, i sa informisanjem i novinarstvom, čiji je značaj u savremenom društvu toliko jasan da ga više uopšte nije potrebno dokazivati: po količini vremena koju im savremeni čovek posvećuje, masovni mediji nalaze se na trećem mestu, odmah iza rada i sna. Osim toga, savremeni čovek ne odnosi se pasivno prema medijima i informacijama. Pitanja etike informisanja povezana su, naravno, pre svega sa glavnim akterima u informisanju, novinarima i onima koji se nalaze na čelu medija, ali i sa korisnicima kojima se informacije upućuju. Korisnici informacija su daleko od toga da budu ravnodušni prema propustima u radu medija, raskoracima u informacijama, prema kretanjima od istine i greškama, jer smatraju da je sve to nespojivo sa predstavom ili predstavama koje imaju o ulozi medija u društvu.